

Годишенъ абонаментъ 250 лева,
За странство 5 лева.

Абонамента започва отъ 1 число
всяки мѣсецъ в нѣ предплатата.

ОБЪЯВЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ

Търговски, частни, свадбени
и пр. по споразумѣние.

Привѣтски на III и IV стр.
по 6 ст. на дума—двукратно,
а еднократно—4 ст. на дума.

НИШАВА

Седмиченъ Независимъ В-къ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Всичко що се отнася до н-ни:
ржкоти, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
в. „НИШАВА“ Царибродъ.

Ржкоти не се връщатъ

Неплатени писма не се приематъ

Единъ брой 5 стот.

Лялинската свѣтица.

(с. Лялици Трънска околиня).

На 10 того (срѣзцу Върбница) азъ имахъ случая да бѣжа зритель на една твърде интересна по родътъ си сѣсна, и искамъ да я съобща на в. Нишава.

Една жена, отъ с. Лялици, именуема Иванка, която се подвизаваша като свѣтица и сестра на св. Иванна, бѣше дошла за празника въ гр. Бръзникъ и се отбила въ черквата. Като ми се каза, че тя държала разни религиозни проповоди, които били искавани не лично отъ нея, а посредствомъ нея отъ Божия духъ, въ видъ на откровение, а сетне, като умираше, душата ѝ отивала при Бога и отъ тамъ, като се одобивала съ знание и наставления, вършала се пакъ въ тѣлото и разпространявала научното—азъ пламнахъ отъ любопитство и отидохъ да вида този повъ пророкъ, който на днешното прѣме е една редкостъ.

Бѣше около 6 ч. вечерята. Азъ придруженъ съ още нѣколко другари, отидохме въ черква и ето картината, която се откри прѣдъ насъ: Около 50 души селяни и граждани, обгържали една паднала на корема си жена, подирѣла се малко на лактете и държайки въ ѣдната си ржка запалена свѣщъ, съ благоговѣние и страхопочитание слушаха неината проповѣдъ, които течеше изъ устата ѝ бързо и безсмислено.

Пробихъ си пжтъ и се доближихъ до самата нея. Отъ рѣчта ѝ не разбрахъ нищо. Тя бѣше не свързана, лишена отъ всяка смисълъ и основана на старитѣ легенди за борбата между бога и дявола, и съставляваше, така да се каже, своего рода слово, което не

сжществува нито въ текстоветѣ на Св. писание, нито въ тѣзи на евангелието.

Първото ми впечатление бѣше, че това е единъ аномален човѣкъ. Сѣтне, като забѣлѣзахъ, че тя прави бързи и безотчетни триперки (конфулсии) съ ржкѣтъ и главата си, азъ се свърхъ на прѣдположението, че тази жена, може би да страда отъ истерия и това, което говори, е продуктъ на халюцинациитѣ ѝ, което пъкъ е сѣдствие отъ ненормалното възбуждане на нервната система—явления, които спадатъ въ диагнозата на истерията.

Докоснахъ се и хванахъ една отъ ржкѣтъ ѝ, като се опитахъ да я удържа, обаче, тя се продължаваше да се движи. Нѣкои отъ околнитѣ ми забѣлѣзаха, че не трѣбвало да се досегамъ до нея, понеже щелъ съмъ да пострадамъ. Обаче азъ, прѣдъ видъ манистичния възгледъ въ свърѣменната философия за субстанцията на душата, който удари отъ хлъзганата плоча на нищото дълбокото убѣждение на разни философски школи и секти, спорѣдъ което, системата, която свѣждаше всички учения до двѣ основни истини: тѣло и душа; сила и материя, се считаше за не погрѣшима, а така сжщо и онава учение, извѣстно подъ името „Аташизмъ“, или съ други думи—вѣрата въ „личното безсмъртие на човѣка“ и установи принципа: че съ смъртта на човѣка прѣставатъ не само всички други физиологични функции, но и душата исчезва, т. е. онази сума отъ мозъчни функции, които психичниятъ дуализмъ разглежда като една самостоятел-

на „сжщностъ“, независима отъ другитѣ жизнени прояви на живия организъмъ, а заедно съ това се прѣсна и онази гжста мъгла, която обвиняше вѣрата въ задгробния животъ—казахъ на присмѣхъ:—Каква свѣтица, това е една умопомбъркана жена.

И ето тукъ се появи общо рѣмжение противъ мене, като невѣрующъ въ Христа—Бога. При все това, азъ настояахъ, че това не е свѣтица, а една болна и аномална жена, страдаща отъ първенъ принадлежъ, но резултата бѣ сжщия.

Слѣдъ това, жената утихна и като че засна въ сѣнъ. Околнитѣ ми заявиха, че тя сега вече е умрѣла и така продължава по нѣколко дена. Азъ се докоснахъ вторично до ржката ѝ, съ цѣлъ, да вида дали пулсира артерията, обаче, не забѣлѣзахъ; даже тя ми се виде студена. Понеже ми се каза, че това ѝ състояние продължавало по нѣколко дена, то близкото стана до ума, какво че тя е паднала въ летаргия, което е една характеристична черта на истерически припадѣни отъ конфулененъ и паралитически характеръ.

По таквъ начинъ, дошелъ до убѣждение, че жената, които стоеше прѣдъ менъ, не е нищо друго освѣтъ страдалецъ отъ истерия, азъ продължаваехъ да обявявамъ на всеуслышание моето свободно мнѣние, че нито свѣтица, нито Богъ има въсхъде, а само тъмни заблуждени, изкоравели прѣтрасхъци и безмисленни традиция, прѣдавани отъ прародителитѣ ни и наследвани отъ поколенията. Но това се отрази нѣколко. Слушателитѣ ми все повече и повече усилюваха своето негодувание противъ менъ, което грозеше да се паразити въ единъ остъръ конфликтъ, обаче, прѣчепе мѣстото. Азъ, за да уснокомъ най-сетне наввната публика, принудихъ се да си отида.

Върщайки се обратно, по пътя си мислехъ така: »Наистина, който е проследилъ историята на човѣчеството и е запознатъ съ сжщността на науката, твърде трудно ще му се види, да се съгласи съ понятието за нѣкакъвъ си свръхестественъ свѣтъ, състоящъ се отъ ангели, свѣтци и дяволи, па най сетне и съ понятието за нѣкакъвъ си Богъ, личността на когото, споредъ Св. писание, ще бжде достъпна за смъртнитѣ, само слѣдъ второто пришествие. Така напримеръ ние знаемъ, че много диви народи отъ най-старата първобитна стадия, тѣй малко иматъ каквато и да било прѣдстава за нѣкакво безсмъртие, както и за нѣкакъвъ Богъ. Па ако искаме да бждемъ още по конкретни, ние ще посочимъ на племето »веда« на островъ Цѣйлонъ, па ония примитивни пигмеи, които се считатъ за една останка отъ най-старитѣ индийски първични хора. Тѣзи хора, едва ли нѣкогашъ сж се замислювали, че надъ тѣхъ стои една всемогща сила—Богъ. Значи, идеята за Бога се е сформирала отъ сетне, като въплощение на разнитѣ природни явления, па които бѣдния разумъ на първобитнитѣ хора, не е можалъ да обясни причинитѣ. А отъ по-сетне, изнежената и лукава човѣшка природа, за да нареди живота си надъ другитѣ, т. е. за да може единия охолно, радостно и безъ всѣко затруднение да се наслажда-

даватъ отъ богатата на живота, а другитѣ да изнемогватъ отъ трудъ и лишения и сжщверѣмено да може, да се затъмни съ нѣщо тази очебиюща и осезателна неправда—измислюватъ и придаватъ нова окраска на идеята за Бога. Науката, която въ първобитнитѣ епохи на човѣчеството, е била едно бѣдно творение на човѣшкия умъ е родила и създала такива хора—индивиди, които се завзели да убѣдатъ своитѣ събратя, че тамъ—въ единъ другъ свѣтъ, слѣдъ смъртта ни, има рай и адъ, т. е. щастие и мъжки, и за да бждешъ въ едното или другото, ще зависи отъ собственитѣ ти постѣпки, тѣй като Богъ, който е на небето, слѣди всѣко наше движение и държи смѣтка, записва дѣлата ни въ особно теветерче, та кога умрѣ човѣкъ—да знае къде да го постави: въ рая или въ ада. И затова не трѣбва да се обрѣща голѣмо внимание на днешния животъ, понеже той е мимолѣтенъ, бѣгалъ, а трѣбва само да се приготвяме за онзи животъ задъ гроба, който е истиненъ и вѣченъ. А ако върши нѣкой неправди той ще си бжде наказанъ отъ Бога, който ще го постави въ ада. И ако страдашъ постоянно отъ нещастия и бѣди, причинетѣ ти макъръ и отъ твоитѣ подобни, ти не трѣбва да се отчайвашъ, а »търпи« и »моли се« и па онзи свѣтъ ще те възнаградятъ и облекчатъ съ не земно щастие—ще бждешъ на една тра-

пеца съ Господа—Бога.

Скрита и затъмнена до неимовѣрност по такавъ начинъ неправдата въ общественитѣ отношения и установена една фалшива справедливостъ, простия народъ се присмива съ положението си и продължава да дѣйствува въ тази азискусно посадени въ душата му вѣра, като подъ хипнотизаторска сила. Да, тукъ е извора на онази психология въ широкитѣ слоеве отъ обществото, която ги кара да се държатъ индиферентно спрѣмо факторитѣ на тѣхното зло. Чудно нѣщо! казва Хайне, И религията, и моралътъ, и патриотизмътъ сж маска, подъ която крадцитѣ плячкосватъ свѣта. А моитѣ селяни, които толкозъ роптаятъ противъ невѣрующитѣ въ религията—не сж освѣтнѣ »незнание« и »мракъ«! И поради това, охотно влѣкътъ хомота на всичката тежестъ отъ днешния строй, на колесницата, на която се возатъ истъчненитѣ Божи създания, споредъ чието самооблщение, тѣ трѣбва да се возатъ, а другитѣ да теглатъ, за да може да върви човѣчеството въ пътя на прогреса. Обаче, менъ ме утешава надеждата, че тѣ съ единъ день ще дойдатъ въ съзнание ние. О, ди! Тѣ ще се събудатъ! Ако не тѣ, то поне поколенията—това е повече отъ вѣрно. Защото, всичко тече и се мѣни; всѣко нѣщо носи въ себе си зародиша на своето унищожение....

Борець срѣщу мрака.

Уставъ.

на

Царибродската Популярна Банка.

6.

Чл. 45. Членоветѣ на управителния свѣтъ даватъ гаранция най-малко по 500 лева всѣки единъ.

Тѣ получаватъ за всѣко заседание едно възнаграждение, размѣрътъ на което се опрѣдѣля отъ общото събрание.

Чл. 46. Управителния свѣтъ се събира всѣка нѣделя както и всѣки другъ пѣтъ, когато стане нужда.

Засѣданията сж закони, ако присѣтствуватъ най-малко 5 души. Рѣшенията се взематъ по вишегласие. Въ случай на равногласие—прѣдседателя има право на рѣшаващъ гласъ.

Чл. 47. Членъ на управителния

свѣтъ, който безъ уважителни причини отсъствува отъ засѣдание три пѣти по редъ, счита се че е подалъ оставка.

Чл. 48 за всѣко засѣдание се държи протоколъ, който се подписва отъ присѣтствувалитѣ членове.

Чл. 49. За дружеството подписватъ:

а) всички членове на управителния свѣтъ, когато се оговаря и сключва заемъ за смѣтка на дружеството.

б) прѣдседателя или подпрѣдседателя или другъ нѣкой членъ и директора въ всички други случаи.

Чл. 50. Управителния свѣтъ е най-близкия пѣленъ домакинъ и ръководителъ на всички дружествени работи, капитал и имоти.

Неговитѣ длѣжности и права сж:

1) приема и изключва членове,
2) назначава и уволнява чинов-

3) свиква общитѣ събрания на дружеството и изпълнява тѣхнитѣ рѣшения,

4) изработва правилницитѣ за разнитѣ служби на банката,

5) сключва договори, съглашения, спогодби, разрѣшава всички прѣхвърляния, продажби, завеждане процеси,

6) разрѣшава отказване отъ правилегии, ипотеки и други права, вдигани заповори и секвестри съ или безъ заплащане,

7) опрѣдѣля кредита на всѣки дружественъ членъ заедно съ сконтотата комисия, съгласно съ правилника,

8) опрѣдѣля размѣра на сконтото, условията за отпущане на заемитѣ, лихнитѣ на заемитѣ и влоговетѣ, комиссионитѣ и рѣшитѣ други такси и права;

9) съставявя бюджета и опрѣдѣля гаранцитѣ на банковитѣ слу-

Хроника.

23 априли—Благия петък въ с. Желюша.

Сутринята времето бѣ доста студено и облачно, но не валеше.

Стичането на хора отъ разни мѣста продължаваше. При хановетѣ бѣха наредени разни сергии и бирарийни вѣйници. Тъкмо въ центъра бѣха разположени палатките на 25-й п. Драгомански полкъ, гдѣто войницитѣ начело съ командира и офицеритѣ отпразнуваха своя патроненъ и на ордена празникъ. Въ 11 ч. се отслужи молебенъ, на който присѣтствуваха, освенъ войската, окол. началникъ, гр. кметъ, кмета на Желюшката община, а и юнацитѣ на Цариброд. Гимн. Д-во, на които полк. Пачевъ раздаде за спомѣнъ отъ празника, карти съ ликоветѣ на Т. В. Царя и Царицата и Т. Ц. В. Борисъ и Кирилъ.

Слѣдъ свършване на молебена музиката засвири и юнацитѣ въ строй прѣдъ войницитѣ, минаха прѣдъ прѣдсѣдателя на дружеството, г. Пачевъ, който поздрави по отдѣлно юнацитѣ и войницитѣ. Въ 11 и половина ч. се даде закуска, сервирана въ приготвената за тая цѣль палатка, отъ страна на офицеритѣ, гдѣто поканени и всички по видни граждани и присѣтствующи. Въ 12 ч. доде сръбската—отъ Нишъ в. музика, обжржена

отъ Пиротски окръженъ началникъ окол. капетанъ, 4-5 души военни, нѣколко дами и стражари, спрѣха на границата при гранич. камъкъ, гдѣто слѣдъ 15 минути пристигна нашата музика съ офицеритѣ, ок. началникъ, множество народъ, дами и г. Стояновъ, началникъ на отдѣление въ М. Вѣт. Работи. Сега вече е най интересното; музикитѣ свиратъ една слѣдъ друга, погледитѣ на двата лагера се слѣватъ, и всѣки скованъ и само гледа. Това положение трая 10 мин., и се измѣни съ сърдечни поздрави и запознавания. Тукъ двата капелника се споразумѣха и згрупираха музикитѣ въ единъ хоръ, който изсвири два марша общо.

Отъ тамъ вече се направиха визити, безъ музикитѣ, на сърбитѣ и послѣ на нашитѣ, слѣдъ които вече се почнаха общо веселбитѣ и хората съ разни свирки.

Общия изгледъ на събора беше доста любонитенъ, понеже ставаше голѣмо движение на хорта; българитѣ отиватъ въ Пиротъ, а сърбитѣ—въ Царибродъ. Имахме случая да отидемъ и ние въ Пиротъ и да видимъ съ какво любопитство и меожество на гарата се посрѣщатъ и изпращатъ гостето българи.

Сръбскитѣ увеселителни трѣпове бѣха 10 и траяха до 10 ч. в. съ такса 0'70 ст. идене и върщане.

Едно много непримачно и за прѣмахване е, че лошъ навикъ се е вмѣкналъ и прави отвращение и прѣломъ въ сърдцето на човѣка,

кордона по странитѣ на шосето, отъ разнитѣ сакати просяци.

Нѣма царство, нѣма началство, нѣма добросъвестностъ ни оравня.

Постояно сме ругани устно и съ писма, отъ абонатитѣ ни, че не сме неизпращали редовно вѣстника, а чрѣзъ 2—5 броя.

Това не е вѣрно, а за знание имъ явяваме, че това е нередовностъ въ помежду селската поща, което нѣщо е заставило, г-нъ околийския ни и-къ и издаде слѣдното окръжно м. г.

Царибродско
Окол. Управление
№ 7327
23. XII 1909 г.
До Г. Г. Общин-
скитѣ Кметове и
Секретарь-Бирни-
ци.

Имамъ положителни свѣдения отъ мнозина тжжители, че нѣкои отъ Г-да Секр.-бирницитѣ и разсилнитѣ при общ. управления, много нередовно раздвсвали частната кореспонденция и вѣстницитѣ на хората. Има много случаи, писма и вѣстници да стоятъ въ общинската канцелария съ мѣсеци забравени, а нѣкои даже и съвсемъ изгубени, или попаднали не въ рѣцѣте на адресантитѣ. Въ послѣдно време редакцията на мѣстния вѣстникъ «Нишава» заяви въ управлението ми, че освѣнъ гдѣто не се прѣдавалъ на време вѣстника на абонатитѣ, но и много броеве съвсемъ изгубвали, когато този вѣстникъ би трѣбвало да бжде

жащи,

10) сключва баланса и опрѣдѣля дивидентитѣ за разпрѣдѣление,

11) ржководи и надзирава рѣписката, отчетността, мѣсечнитѣ и годишни равномѣтки и прѣдстави годишенъ отчетъ на общото събрание за дѣятелността и за състоянието на дружеството прѣзъ приключената операциона година.

13) извършва, въобще, всички дѣйствия, необходими за успѣха на дружеството, които не сж отъ компетентностъ на общотото събрание.

3. Контроленъ съвѣтъ.

Чл. 51. Постояни надзоръ върху управлението на дружеството се упражнява отъ контролния съвѣтъ, които се състои отъ трима дѣйствителни и двама спомагателни членове, избрани отъ общото събрание съ тайно гласуване.

Дѣйствителнитѣ членове избиратъ между си прѣдсѣдатель и секретарь.

Членъ 44 отъ настоящий уставъ се прилага и за членоветѣ на контролния съвѣтъ, които, отъ друга страна, не трѣбва да се намиратъ въ родствени връзки съ членоветѣ на управителния съвѣтъ по сжщитѣ линии и степени.

Чл. 52. Членоветѣ на контролния съвѣтъ се избиратъ за една година. Тѣ могатъ да бждатъ прѣизбирани.

Когато нѣкой дѣйствителенъ членъ отъ контролния съвѣтъ излѣзе по каквато и да било причина или не може да присѣтствува на заседанията, замѣства се съ единъ отъ спомагателнитѣ.

Излѣзалия членъ отъ управителния съвѣтъ не може да бжде избранъ за членъ на контролния съвѣтъ, до дѣто не бжде освободенъ

отъ отговорностъ на общото събрание.

Чл. 53. Контролния съвѣтъ за сѣдава най-малко 4 нжти прѣзъ годината. Резултата отъ провѣркитѣ си, както и всички рѣшения, въобще, той записва въ специална протоколна книга.

Контролниятъ съвѣтъ взема участие въ заседанията на управителния въ пълния си съставъ или чрѣзъ единъ само свой членъ, съ съвѣщателенъ гласъ.

Чл. 54. Контролния съвѣтъ е длъженъ:

1) да слѣди за точното изпълнение на устава, правилницитѣ и рѣшенията на общото събрание;

(Слѣдва).

най разпространенъ и на време прѣдаванъ и четенъ отъ населението въ тази околия за описание състоянието, на която най голѣмъ отдѣлъ е посвѣтенъ.

Горното като имамъ прѣвъ видъ, прѣдавамъ Ви, Г-да особено Васъ Секретарь-бирничитѣ, да вземете най строги мѣрки противъ разсилнитѣ, които на време и точно по адреса да прѣдаватъ писмата, вѣстницитѣ и разнитѣ посланики. Вамъ, на Секр.-бирничитѣ се плаща като на пощенски агенти, затова ще държа лично Васъ отговорни за всѣко онущение и за най малкото нарушение ще искамъ най строго-то Ви наказание.

Окол. И-къ: *Г. Чолаковъ*
за Секретарь: *Г. Цв. Манчовъ.*

Назначенъ.

За сѣдебенъ приставъ въ гр. Кавакли е назначенъ отъ 2 т. и приелъ длъжността, досегашния учителъ въ с. Разбоище, Царибродско, Г-нъ Г. Славовъ.

Лѣшове и мърсотия.

Много е занемарена отъ надзоръ ж. п. линия отъ гарата до края на града къмъ София. Ще видишъ навърлени лешове отъ кучета, котки, кокошки, изхвърлени разни смѣтове, помпи и пр. пр.

Добъръ би било да се ограничи това замърсяване.

Наградени фелдфебели.

По случай рождения си денъ, 14 февруари н. г. Н. В. Царя е наградила съ медали за заслуга фелдфебелитѣ отъ 25 п. Драгомански полкъ, Марко Мишевъ и Нако Милановъ.

Агентурско — Комисонерска контора въ града ни.

Младия и интелигентенъ гражданинъ Г-нъ К. Г. Къртевъ ще отвори Агентурско—Комисонерска контора съ клонъ София. Фирмата е регистрирана Къничо Г. Къртевъ & С-ие. Сжщата фирма ще се занимава съ колониални стоки, земеделъчески машини и дървенъ строителенъ материалъ, отъ който ще има и депозитъ.

За другара

Христо В. Бжзовски
(Организационенъ членъ)

Тукъ.

Другарю,

Съгласно рѣшението на организационния

отъ 9 т. м. поканваме Ви въ три дневенъ срокъ да се откажете отъ вземане участие въ читалищ. прѣдставления и въ Гимнастическото дружество.

За резултата п смено ни уведовете. Не направитѣ ли това, Ви ще бждете изключенъ отъ организацията съгласно чл. 9 отъ устава ѝ

Прѣдседателъ: *Т. Илиевъ*
Секретарь: *Ив. Димитровъ.*

Съ това официално писмо писарската организация изрично, подъ страхъ на изключване—монархизъмъ, прѣдлага на Хр. В. Бжзовски да се откаже, и то въ тридневенъ срокъ, отъ читалищ. прѣдставления и Гимнастическото дружество.

Г-да, нали Ви сами мечтаете за свобода, защо тогазъ не дадете тази свобода и на своитѣ членове, или Вамъ сж потребни машинки, а не свободни хора? и Ви мечтаете за напредъкъ, за култура, защо тогазъ прѣчнитѣ на свѣтлината и сѣте мракъ около себе си?

Какво Ви прѣчи другарьтъ Ви, Хр. В. Бжзовски? Спира ли развитието на организацията, прѣчи ли на правилния ѝ развой. Не и сто пжти не. Вземалъ участие въ читалищното прѣдставление, каква прѣстжпностъ има тука—та противопоставитѣ изключване? Нали до вчера и Ви бѣхте въ това читалище, нали и Ви работихте за него. Защо тогазъ не прѣдписахте на Бжзовски да не взема участие въ читалищнитѣ прѣдставления? Или тогазъ Ви се разпореждахте въ него, та ви бѣше проятно да виждатѣ се ваши хора около себе си? Защо тогава не приложихте по отношение на всички писари Вашоя прословитъ чл. 9? Каква въплноща несправедливостъ! Какъвъ своеволенъ егоизъмъ!

Васъ едно Ви измжчва а то е това, че сега Виѣ (собствено единъ) не сте господари въ читалището.

Тъзи мисълъ Ви мжчи озлобява и Ви накара да отидѣтъ до такава крайностъ, щото да си служитѣ и съ официално писма. Е добъръ какво сполучихте—нищо.

Службогонци се даде, въпрѣки Вашето желание и гимнастическото дружество успѣва, въпрѣки Вашата воля.

Не Господа не, тази Ви постжпка показва, че въ насъ нѣма умение, нѣма тактъ, нѣма ясно и правилно схващане на работитѣ. Всичко това е доста, за да не кажа много дребнаво. По спокойно,

по обективно гледайтѣ на работитѣ и винаги мѣрете края. Не бждете егоисти.

Повечко алтруизъмъ и правдолюбие, за което толкозъ мечтаете, а въ сжщностъ по кривъ пжтъ вървитѣ. **Н.**

Извѣстие.

Извѣстиваме на почитаемитѣ си клиенти, че прѣмѣстихме касанищата си срѣщу хотелъ «Македония» отъ 15 т. м.

Съ почитание:
БР. ГИГОВИ, БРЪЗНИЧАНЕ.

Явна Благодарностъ.

Управлението на манастира св. «Атанасий» въ с. Нелѣлище, изказва своята сърдечна благодарностъ на Г-на Гжлжбъ Ивановъ и съругата му Кира Гжлжбова отъ с. Грълска Падина, за гдѣто благоволиха да подарятъ на манастирската черква два свѣщника на стойностъ (50) петдесетъ лева.

Дано Всевишниятъ възнагради дарителитѣ и сѣмейството имъ съ здравие и дълголетствие и дано примѣрятъ имъ послужки за подражение на благочетивитѣ християни.

с. Нелѣлище, 14 Априли 1910 г.
Прѣстоятелъ на манастира:
Свещ. Христо Ивановъ.

Обявление.

Въ шапкарския ми магазинъ пристигнаха ранивинове разнообразни дамски и дѣтски ФАСОНИ съ умѣрени цѣни. Желаящитѣ, нека посетатъ магзина ми където ще останатъ твърде доволни отъ покункитѣ, които ще направатъ

Съ почит.
П. ИВАНОВА.

ВАЖНО за ПЧЕЛАРИТѢ

Искусствени пити отъ чистъ вощкъ по 0-70 ст. една.

М А Я за млѣко се намира винаги цѣли стѣкла и на дребно. Въ магзина Г. МИНОВЪ Ц -бродъ

Дава се подъ наемъ една стая съ кухня находяща се подъ рампата уд. Александръ I

Споразумѣние Д. Атанасовъ.

Ц-бродъ, Печ. Миновъ-Хаджиевъ.